

दानियेलाचे पुस्तक - एकशे बहात्तरावा भाग

फातिमेची सावली: कॅथलिक चर्चच्या भविष्यसूचक दृष्टांतांमागील सैतानी प्रभावाचे उकलणे

Jeff Pippenger

2024-04-02

ख्रिस्ताचे सोंग धारण करून जेव्हा सैतान कॅथोलिक चर्चची संघटना त्याच्याकडे समर्पित व्हावी यासाठी तिला तयार करीत होता, तेव्हा फातिमेची भविष्यवाणी ही त्याच्या तयारीच्या कार्याचा एक भाग होती; कारण ती "सैतानाच्या सामर्थ्याची उत्कृष्ट कलाकृती—त्याच्या इच्छेनुसार पृथ्वीवर राज्य करण्यासाठी स्वतःला सिंहासनावर बसविण्याच्या त्याच्या प्रयत्नांचे स्मारक" आहे. चमत्कार घडवून आणण्याच्या सैतानाच्या क्षमतेवर विश्वास ठेवण्यास अनिच्छुक असल्यामुळे, कॅथोलिकतावादाला दिशा देण्यात फातिमेच्या भूमिकेची ओळख करून देणाऱ्या भविष्यसूचक साक्षीमुळे ज्यांना लाभ होणार नाही, ते स्वतःलाच फसविले जाण्यासाठी सिद्ध करीत आहेत. फातिमेची भविष्यवाणी कॅथोलिकतावादातील अंतर्गत संघर्षास, आणि नास्तिकतावादाविरुद्ध कॅथोलिकतावादाच्या युद्धास उद्देशून होती.

कॅथलिक धर्माची नास्तिकताविरुद्धची लढाई हा दानियेल अकरावा अध्याय, चाळीसाव्या वचनाचा विषय आहे. त्या संघर्षाचे चित्रण चाळीसाव्या वचनात १७९८ मध्ये आरंभ होते. त्याची सुरुवात त्या युद्धाने झाली, ज्यामध्ये दक्षिणेचा राजा नेपोलियन याने १७९८ मध्ये पोपला बंदिवान केले; आणि त्या वचनातील साक्ष नंतर १९८९ मध्ये उत्तरेच्या राजाने दक्षिणेच्या राजाला वाहून नेऊन दूर केल्याने समाप्त होते. त्या इतिहासाच्या परिघात (१७९८ ते १९८९), १९१७ आणि १९१८ मधील ते दोन विरोधक प्रत्येकी भविष्यसूचक प्रतीकवादाने चिन्हांकित केलेले आहेत; हा प्रतीकवाद त्यांच्या दोघांच्या साक्षांता एकत्र बांधतो, आणि तरीही त्या वचनाची एकूण संकल्पना कायम ठेवतो. फातिमाची भविष्यवाणी निःसंशय सैतानी भविष्यवाणी आहे; परंतु ती देवाच्या भविष्यसूचक वचनाचा एक विषय आहे, आणि म्हणूनच ती असा इतिहास आहे की ज्याचे योग्य रीतीने आकलन केले पाहिजे.

"या काळात आत्म्यासाठी एकमेव सुरक्षितता ही अशी आहे की प्रत्येक पावलावर विचारावे, परमेश्वर आपल्या सेवकाला काय म्हणतो? परमेश्वराचे वचन सर्वकाळ टिकून राहते. बायबल हे आपले मार्गदर्शक पुस्तक असावे; आणि मनुष्यांच्या शहाणपणाचा सल्ला घेऊन, मर्यादित मर्त्य मनुष्यांच्या विधानांना दैवी सत्य म्हणून स्वीकारण्याऐवजी, आपण भविष्यवाणीच्या खात्रीलायक वचनाचा शोध घेतला पाहिजे. देव बोलला आहे, आणि त्याचे वचन विश्वसनीय आहे, आणि आपण आपला विश्वास 'परमेश्वर असे म्हणतो' यावर स्थिर ठेवला पाहिजे. देवाची इच्छा आहे की आपण आपल्या सभोवती घडणाऱ्या घटनांचा अभ्यास करावा, आणि त्या त्याच्या वचनातील भविष्यकथनांशी ताडून पाहाव्यात, जेणेकरून आपण समजू शकू की आपण शेवटच्या दिवसांत जगत आहोत. आम्हाला आमच्या बायबलांची गरज आहे, आणि त्यात काय लिहिले आहे हे आम्हाला जाणून घ्यायचे आहे. भविष्यवाणीचा परिश्रमी विद्यार्थी सत्याच्या स्पष्ट प्रकटीकरणांनी पुरस्कृत होईल; कारण येशू म्हणाला, 'तुझे वचन सत्य आहे.'" Signs of the Times, October 1, 1894.

दानियेल अकराव्या तेराव्या ते पंधराव्या वचनांत प्रतिनिधित्व केलेल्या तिसऱ्या प्रतिनियुक्त युद्धात, दर्शन प्रस्थापित करण्यासाठी स्वतःला उंचावणारी सत्ता परिचित करून दिली जाते. ते वचन इ.स.पू. २०० या वर्षी पूर्ण झाले, जेव्हा "रोमकरांनी मिसरच्या तरुण राजाच्या वतीने हस्तक्षेप केला," आणि "अन्तियुखुस व फिलिप यांनी योजलेल्या विनाशापासून त्याचे संरक्षण केले जावे," असे त्यांनी ठरविले. ते वचन आणि इ.स.पू. २०० सालचा इतिहास हे दर्शवितात की रविवारच्या कायद्याच्या अगोदर, पुतिनच्या दुर्बल झालेल्या उत्तराधिकार्याचे संरक्षण करण्याच्या आधारावर, त्या काळात जेव्हा संयुक्त संस्थाने आणि संयुक्त राष्ट्रे (सेल्युकस आणि मॅसिडोनचा फिलिप) रशियाचे प्रदेश ताब्यात घेऊन ते आपल्या परस्पर फायद्यासाठी विभागून घेण्याचा निर्धार करतात, तेव्हा पोपशाही रोम (तुराची वेश्या) आपले संगीत वाजवू लागेल, कारण ती पृथ्वीच्या राजांबरोबर व्यभिचार करण्यासाठी पुढे निघू लागते.

इ.स. ५३३ हे वर्ष, आणि त्यानंतर जस्टिनियनचा फर्मान पुन्हा उच्चारला जाईल, जसे प्रकटीकरण अध्याय तेरा, वचन दोन मध्ये भविष्यसूचक रीतीने दर्शविले आहे, ज्यामध्ये हे स्पष्ट केले आहे की अजगराने (मूर्तिपूजक रोमने) पोपसत्तेला तीन गोष्टी प्रदान केल्या असतील.

आणि जो पशू मी पाहिला तो बिबट्यासारखा होता; त्याचे पाय अस्वलाच्या पायांसारखे होते, आणि त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; आणि त्या अजगराने त्याला आपली शक्ती, आपले आसन, आणि मोठा अधिकार दिला. प्रकटीकरण 13:2.

मूर्तिपूजक रोमच्या अजगराने आपले "आसन" (रोम शहर) इ.स. ३३० मध्ये पापपदाला दिले, जेव्हा कॉन्स्टन्टाईनने आपली राजधानी कॉन्स्टँटिनोपलकडे हलवली. क्लोव्हिसने इ.स. ४९६ पासून आपली लष्करी "सत्ता" पापपदाला दिली, आणि इ.स. ५३३ मध्ये जस्टिनियनने नागरी "अधिकार" पापपदाला दिला. पाच वर्षांनी मूर्तिपूजक रोमने पापपदाला सिंहासनावर बसविले, जसे दानियेल अकरा अध्यायातील सोळावा, एकतीसावा आणि एकेचाळीसावा वचनांत दर्शविले आहे. जेव्हा संयुक्त संस्थाने तिसरे प्रतिनिधीयुद्ध जिंकले, तेव्हा पापपदाने फातिमा भविष्यवाणीचा विषय असलेल्या रशियाच्या साम्यवादी सत्तेचा पराभव केलेला असेल. ही प्रतिनिधीयुद्धे सत्याची सही धारण करतात, कारण तिन्ही लढाया पापपदाच्या प्रतिनिधी सैन्याद्वारे पूर्ण केल्या जातात.

पहिली आणि शेवटची पोपशाहीची प्रतिनिधिक सेना म्हणजे संयुक्त संस्थाने (धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद) होय. मधली प्रतिनिधिक सेना म्हणजे युक्रेनमधील नाझी, जे दुसऱ्या महायुद्धात साम्यवादी रशियाविरुद्ध कॅथोलिकांची प्रतिनिधिक सेना देखील होते. तीन जागतिक युद्धे आहेत, आणि तीन प्रतिनिधिक युद्धेही आहेत. जागतिक युद्धे आणि प्रतिनिधिक युद्धे या दोन्हींचे दुसरे युद्ध नाझीवाद होते. युक्रेनमधील सध्याचे युद्ध हे सीमारेषेचे युद्ध आहे, ज्याने प्रथम राफियाच्या लढाईत अकरावे आणि बारावे वचन पूर्ण केले. युक्रेनमधील युद्ध आता तिसऱ्या धिव्कारातील इस्लामच्या तीन प्रहारांपैकी दुसऱ्या प्रहाराच्या काळात पूर्णत्वास जात आहे, तरी त्या विशिष्ट युद्धात इस्लाम सहभागी नाही.

पहिला प्रहार ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी आध्यात्मिक गौरवशाली देशावर झाला, आणि त्या तीन प्रहारांपैकी शेवटचा प्रहार रविवारच्या कायद्याच्या वेळी होतो, आणि तो पुन्हा आध्यात्मिक गौरवशाली देशाविरुद्धच असतो. तिसऱ्या हायच्या इस्लामचे त्या तीन प्रहारांपैकी दुसरा प्रहार ७ ऑक्टोबर, २०२३ रोजी अक्षरशः प्राचीन गौरवशाली देशाविरुद्ध झाला. ते युद्ध नेमक्या त्याच प्रदेशात घडत आहे जिथे राफियाच्या लढाईत टॉलेमी विजयी झाला होता. येशूने सांगितले की शेवटच्या दिवसांत युद्धे आणि युद्धांच्या अफवा असतील.

येशूने ज्यांचा उल्लेख केला त्या युद्धांचा उलगडा त्या इतिहासात होतो, जेव्हा प्रत्येक दृष्टांताचा परिणाम पूर्ण होतो; आणि तो तथ्यविवरण यहेज्केलने नोंदवून ठेवला. त्या इतिहासात इस्लामच्या तिसऱ्या धिव्काराचे आगमन, प्रतिनिधी युद्धांतील दुसरी व तिसरी लढाई, अमेरिकन यादवी युद्धाची पुनरावृत्ती, आणि अमेरिकन स्वातंत्र्ययुद्धाची पुनरावृत्ती यांचे प्रतिनिधित्व केलेले आहे. ही युद्धे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिवकामोर्तबाच्या इतिहासकाळात पूर्ण केली जातात; आणि लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, अंतिम तिसरे जागतिक युद्ध सुरू होत असताना, आणि तिसऱ्या धिव्काराचा इस्लाम राष्ट्रांना संतप्त करित आपला रोष तीव्र करित असताना, प्रभु आपली सेना निशाणाप्रमाणे उभी करील.

आणि तुम्ही युद्धांविषयी व युद्धांच्या अफवांविषयी ऐकाल; तुम्ही व्याकुळ होऊ नका; कारण या सर्व गोष्टी घडल्याच पाहिजेत, पण शेवट अद्याप आलेला नाही. कारण राष्ट्र राष्ट्राविरुद्ध उठेल, आणि राज्य राज्याविरुद्ध; आणि निरनिराळ्या ठिकाणी दुष्काळ, महामारी, आणि भूकंप होतील. हे सर्व दुःखांच्या आरंभाचे आहे. मत्तय 24:6-8.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळात, देवाच्या लोकांचे दोन वर्ग त्यांच्या पाहण्याच्या व ऐकण्याच्या क्षमतेनुसार निश्चित केले जातात.

म्हणून मी त्यांच्याशी दृष्टांतांनी बोलतो; कारण ते पाहत असूनही पाहत नाहीत; आणि ऐकत असूनही ऐकत नाहीत, तसेच समजतही नाहीत. आणि त्यांच्यामध्ये यशयाची ही भविष्यवाणी पूर्ण होते, जी म्हणते, 'ऐकून तुम्ही ऐकाल, पण समजणार नाही; आणि पाहून तुम्ही पाहाल, पण जाणणार नाही. कारण या लोकांचे हृदय जड झाले आहे, आणि त्यांचे कान ऐकण्यास मंद झाले आहेत, आणि त्यांनी आपले डोळे मिटले आहेत; असे होऊ नये की त्यांनी आपल्या डोळ्यांनी पाहावे, आणि आपल्या कानांनी ऐकावे, आणि आपल्या हृदयाने समजावे, आणि वळून यावे, आणि मी त्यांना बरे करावे.' परंतु धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. मत्तय 13:13-16.

त्या कालखंडात, जो ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी सुरू झाला, येशू म्हणाला, "तुम्ही युद्धांविषयी आणि युद्धांच्या अफवांविषयी ऐकाल." प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात, योहान हा ख्रिस्ताचा आवाज ऐकणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतो.

प्रभूच्या दिवशी मी आत्म्यात होतो, आणि माझ्या मागून रणशिंगासारखा मोठा आवाज मला ऐकू आला. प्रकटीकरण 1:10.

त्याने ऐकलेला "आवाज" "तुरईसारखा" होता; आणि तुरई हे युद्धाचे प्रतीक आहे, आणि त्याने तो आवाज आपल्या मागून ऐकला. मग तो तो आवाज पाहण्यासाठी वळला.

आणि जो माझ्याशी बोलत होता त्या आवाजाकडे पाहण्यासाठी मी वळलो. आणि वळल्यावर मला सोन्याचे सात दीपस्तंभ दिसले; आणि त्या सात दीपस्तंभांच्या मध्ये मनुष्यपुत्रासारखा एक दिसला, जो पायापर्यंत पोहोचणारे वस्त्र परिधान केलेला होता, आणि छातीभोवती सोन्याचा कमरपट्टा बांधलेला होता. त्याचे मस्तक आणि त्याचे केस लोकरासारखे पांढरे, बर्फासारखे शुभ्र होते; आणि त्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेंसारखे होते; आणि त्याचे पाय भट्टीत तावून निघालेल्या चोख पितळीसारखे होते; आणि त्याचा आवाज अनेक पाण्यांच्या नादासारखा होता. आणि त्याच्या उजव्या हातात सात तारे होते; आणि त्याच्या तोंडातून दुधारी तीक्ष्ण तलवार निघत होती; आणि त्याचे मुखमंडळ आपल्या सामर्थ्याने तळपणाऱ्या सूर्याप्रमाणे होते. आणि जेव्हा मी त्याला पाहिले, तेव्हा मी मृताप्रमाणे त्याच्या पायांपाशी पडलो. आणि त्याने आपला उजवा हात माझ्यावर ठेवून मला म्हटले, "भिऊ नकोस; मीच पहिला आणि शेवटचा आहे." प्रकटीकरण 1:12-17.

योहानाने तो आवाज पाहण्यासाठी मागे वळून पाहिले तेव्हा त्याने ख्रिस्ताचे जे दर्शन पाहिले, तेच दर्शन दानिएलाने दहाव्या अध्यायात पाहिले होते, तेच दर्शन यशयाने सहाव्या अध्यायात पाहिले होते, आणि तेच दर्शन पौलाने पाहिले होते, जेव्हा त्याने सात गर्जनांचा इतिहास पाहिला.

"नम्रता ही हृदयाच्या पवित्रतेपासून अविभाज्य आहे. आत्मा जितका देवाजवळ येतो, तितकाच तो अधिक पूर्णपणे नम्र व शमित होतो. अय्यूबाने वादळातून प्रभूचा आवाज ऐकला तेव्हा तो उद्गारला, 'म्हणून मी स्वतःचा तिरस्कार करतो, आणि धूळ व राखेत पश्चात्ताप करतो.' यशयाने जेव्हा प्रभूचे तेज पाहिले, आणि करूब 'पवित्र, पवित्र, पवित्र सेनाधीश परमेश्वर' असे घोषणा करीत आहेत, असे ऐकले, तेव्हा तो आक्रंदून म्हणाला, 'हाय माझे! कारण मी नष्ट झालो आहे!' दानिएल म्हणतो की, जेव्हा पवित्र दूताने त्याला भेट दिली, तेव्हा 'माझे सौंदर्य माझ्यात विकृतीत परिवर्तित झाले.' पौल, तिसऱ्या स्वर्गात उचलला गेल्यानंतर आणि मनुष्याने उच्चारू नयेत अशा गोष्टी ऐकल्यानंतर, स्वतःविषयी 'सर्व पवित्र जनांतील अगदी लहानातल्या लहानाहूनही लहान' असा उल्लेख करतो. तो प्रिय योहान, जो येशूच्या उराशी टेकला होता आणि ज्याने त्याचे तेज पाहिले, तो देवदूतांसमोर मृतासारखा पडला. आपण जितके अधिक निकटतेने आणि निरंतर आपल्या तारणाऱ्याकडे पाहू, तितकेच आपल्या स्वतःत मान्यता देण्यासारखे कमी दिसेल." Signs of the Times, April 7, 1887.

जेव्हा गब्रिएलाने दानियेलासाठी त्या दर्शनाचा अर्थ उलगडून सांगितला, तेव्हा त्याने अकराव्या अध्यायातील भविष्यसूचक घटना मांडल्या. त्या घटना युद्धांचे वर्णन आहेत, आणि त्या युद्धांच्या प्रतिरूपात स्त्रीलिंगी "mareh," जे "marah" असे व्यक्त केले आहे, या कारणीभूत दर्शनाने दानियेल ख्रिस्ताच्या प्रतिमेत परिवर्तित झाला. जेव्हा ख्रिस्त म्हणतो की तुम्ही युद्धांविषयी आणि युद्धांच्या अफवांविषयी ऐकाल, तेव्हा तो दानियेलाच्या अकराव्या

अध्यायात मांडलेल्या युद्धांचीच ओळख करून देत असतो. तो पुढे हेही स्पष्ट करतो की, पाहणाऱ्याला त्याच्या प्रतिमेत परिवर्तित करणारे दर्शन पाहण्यासाठी तुम्ही मागे वळले पाहिजे, कारण तो आवाज तुमच्या मागे आहे. दानियेल अकरा मध्ये दर्शविलेली युद्धे ही भूतकाळातील इतिहासात घडून गेलेल्या युद्धांची वर्णने आहेत. भूतकाळातील त्या युद्धांविषयी ऐकण्याद्वारे मनुष्याला आत्ता घडत असलेल्या इतिहासाविषयी बोध होतो, परंतु तो फक्त त्याच व्यक्तीस होतो ज्याला पाहण्यासाठी डोळे आणि ऐकण्यासाठी कान आहेत.

यहेज्केलाने जेव्हा अशी नोंद केली की एक असा काळ येईल जेव्हा दर्शनाचा विलंब यापुढे होणार नाही, ते हे यहेज्केलाच्या स्वर्गीय पवित्रस्थानाविषयीच्या दर्शनाच्या संदर्भात होते, जिथे इतर गोष्टींबरोबरच यहेज्केलाने “चाकांमध्ये चाके” पाहिली; ज्यांची सिस्टर व्हाइट मानवी घटनांच्या गुंतागुंतीच्या परस्परसंबंध म्हणून ओळख करून देते.

“खेबार नदीच्या काठावर, येहेज्केलाने उत्तर दिशेकडून येत असल्यासारखे भासणारे एक वादळवारे पाहिले, ‘एक मोठा ढग, आणि स्वतःमध्ये गुंडाळत जाणारी आग, आणि तिच्याभोवती एक प्रकाश होता, आणि तिच्या मधून अंबरासारखा रंग प्रकट होत होता.’ एकमेकांना छेद देणारी अनेक चाके चार सजीव प्राण्यांद्वारे चालविली जात होती. या सर्वांच्या फार वर ‘एक सिंहासनाच्या साम्याची प्रतिमा होती, जणू काही नीलमणीच्या दगडाच्या स्वरूपाची; आणि त्या सिंहासनाच्या साम्यावर वर एक मनुष्याच्या स्वरूपासारखी प्रतिमा होती.’ ‘आणि करूबांच्या मध्ये त्यांच्या पंखांखाली मनुष्याच्या हाताचा आकार दिसत होता.’ येहेज्केल 1:4, 26; 10:8. त्या चाकांची रचना इतकी गुंतागुंतीची होती की प्रथमदर्शनी ती गोंधळलेली भासत होती; परंतु ती परिपूर्ण सुसंवादाने चालत होती. करूबांच्या पंखांखालील हाताने धारण व मार्गदर्शन केलेले स्वर्गीय प्राणी ही चाके चालवीत होते; त्यांच्या वर, नीलमणीच्या सिंहासनावर, तो सनातन विराजमान होता; आणि सिंहासनाभोवती इंद्रधनुष्य होते, जे दैवी दयेचे प्रतीक आहे.”

“जसा चक्रांसारखा गुंतागुंतीचा व्यवहार करूबांच्या पंखांखालील हाताच्या मार्गदर्शनाखाली होता, तसेच मानवी घटनांचे गुंतागुंतीचे घडामोडीही दैवी नियंत्रणाखाली आहेत. राष्ट्रांच्या कलह आणि गोंधळाच्या मध्येमध्ये, करूबांवर विराजमान असलेला तो अद्याप पृथ्वीच्या व्यवहारांचे मार्गदर्शन करीत आहे.”

एकामागून एक आपल्या नेमून दिलेल्या काळात आणि स्थानी राहिलेल्या राष्ट्रांचा इतिहास—ज्यांनी स्वतःलाच ज्याचा अर्थ कळला नाही अशा सत्याची अनवधानाने साक्ष दिली—तो आपल्याशी बोलतो. आजच्या प्रत्येक राष्ट्राला आणि प्रत्येक व्यक्तीला देवाने आपल्या महान योजनेत एक स्थान नेमून दिले आहे. आज मनुष्य आणि राष्ट्र त्या परमेश्वराच्या हातातील लंबसूत्राने मोजली जात आहेत, जो कधीही चूक करत नाही. प्रत्येकजण आपल्या स्वतःच्या निवडीने आपले भाग्य ठरवीत आहे, आणि देव आपल्या उद्दिष्टांच्या सिद्धीसाठी सर्व गोष्टींवर अधिराज्य गाजवीत आहे.

“महान ‘मी आहे’ याने आपल्या वचनात जे इतिहासरेखन चिन्हांकित केले आहे, भविष्यवाणीच्या साखळीत कडीमागून कडी जोडीत, भूतकाळातील अनंतकाळापासून भविष्यकाळातील अनंतकाळापर्यंत, ते आपल्याला सांगते की युगांच्या प्रवाहात आपण आज कुठे आहोत, आणि येणाऱ्या काळात काय अपेक्षित असू शकते. आतापर्यंत पूर्ण होणार असल्याचे भविष्यवाणीने जे काही पूर्वकथन केले होते, ते सर्व इतिहासाच्या पानांवर नोंदले गेलेले आहे; आणि जे काही अद्याप येणे बाकी आहे, तेही आपल्या क्रमाने पूर्ण होईल, याची आपण खात्री बाळगू शकतो.”

“सर्व पृथ्वीवरील राज्यसत्तांचा अंतिम पराभव सत्यवचनात स्पष्टपणे पूर्वकथित करण्यात आला आहे. इस्राएलच्या शेवटच्या राजावर देवाकडून न्यायनिर्णय घोषित करण्यात आला तेव्हा उच्चारलेल्या भविष्यवाणीत हा संदेश दिलेला आहे.” Education, 178, 179.

प्रथमदर्शनी गोंधळात पडल्यासारखी दिसणारी ती गुंतागुंतीची चाके, राष्ट्रांच्या संघर्ष आणि कोलाहलात प्रकट होणाऱ्या मानवी घटनांच्या गुंतागुंतीच्या हालचालीच आहेत. ख्रिस्ताने आपल्या वचनात रेखाटून ठेवलेला इतिहास आपल्याला

आपण कुठे उभे आहोत हे सांगतो, आणि असे करताना तो सर्व पृथ्वीवरील अधिराज्यांच्या अंतिम पाडावाची ओळख करून देतो. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा काळ हाच तो बिंदू आहे जिथे प्रत्येक दर्शनाचा परिणाम पूर्णत्वास येतो, आणि त्या इतिहासाच्या परिघात ती चाके म्हणजे ख्रिस्ताने “दुःखांची सुरुवात” म्हणून ओळखून दिलेली युद्धे आणि युद्धांच्या अफवा होत. दुःखांची सुरुवात ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी झाली, कारण त्याच वेळी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा काळ सुरू झाला; आणि शिक्का मारणारा देवदूत चर्चमध्ये आणि देशात होत असलेल्या घृणास्पद कर्माबद्दल उसासे टाकणाऱ्यांवर व आक्रोश करणाऱ्यांवर आपला ठसा ठेवतो.

त्या भूमीतील युद्धे, त्या युद्धांचे प्रतिनिधित्व काय आहे हे जे पाहतात व ऐकतात त्यांच्यासाठी शोक उत्पन्न करतात. मुद्रांकनाचा इतिहास सर्व पृथ्वीवरील राज्यांच्या अंतिम उलथापालथीची ओळख करून देत आहे, आणि त्या राज्यांच्या उलथापालथीचा मागोवा भूतकाळातील भविष्यसूचक इतिहासात घेतलेला आहे. यशया, सहाव्या अध्यायात, जेव्हा त्याने योहान, दानियेल, यहजेकेल, अय्यूब आणि पौल यांनी पाहिलेले तेच दर्शन पाहिले, तेव्हा त्याने त्या काळासाठी संदेश सादर करण्यास स्वेच्छेने पुढाकार घेतला; परंतु त्याने विचारले की त्याला तो संदेश किती काळ सादर करावा लागेल?

मग मी परमेश्वराचा आवाज ऐकला; तो म्हणत होता, “मी कोणाला पाठवू, आणि आमच्यासाठी कोण जाईल?” तेव्हा मी म्हणालो, “हा मी आहे; मला पाठवा.” आणि तो म्हणाला, “जा, आणि या लोकांना सांग, ‘तुम्ही खरोखर ऐकाल, पण समजणार नाही; आणि खरोखर पाहाल, पण जाणणार नाही.’ या लोकांचे हृदय स्थूल कर, त्यांचे कान जड कर, आणि त्यांचे डोळे मिटून टाक; नाहीतर ते आपल्या डोळ्यांनी पाहतील, आपल्या कानांनी ऐकतील, आपल्या हृदयाने समजतील, वळतील, आणि बरे होतील.” तेव्हा मी म्हणालो, “प्रभु, किती काळ?” आणि त्याने उत्तर दिले, “जोपर्यंत नगरे रहिवाशांशिवाय उजाड होत नाहीत, आणि घरे मनुष्यांशिवाय होत नाहीत, आणि देश पूर्णपणे ओसाड होत नाही; आणि परमेश्वर मनुष्यांना फार दूर हटवून टाकीत नाही, आणि देशाच्या मध्यभागी मोठा त्याग होत नाही.” यशया ६:८-१२.

यशयाला दिलेले उत्तर असे होते की “देश पूर्णपणे उजाड होईपर्यंत” त्याला तो संदेश सादर करीत राहावे लागेल. मुद्रांकित करण्याचा संदेश युद्धकाळात दिला जातो, आणि ते युद्ध विशेषतः त्या “marah” दर्शनाच्या अर्थलागणीशी ओळखले जाते, जे सर्व संदेष्यांनी पाहिले होते. बाह्य संदेश हा अंतर्गत अनुभव निर्माण करण्यासाठी ठरविण्यात आलेला आहे, परंतु केवळ त्यांच्यासाठी जे “ऐकतील”.

दुसऱ्या महायुद्धातील नाझींच्या पोपसत्ताधीन प्रतिनिधी सैन्याचा संबंध, ओळीवर ओळ जुळत, दुसऱ्या प्रतिनिधी युद्धातील दुसऱ्या प्रतिनिधी सैन्याशी जुळतो; आणि दुसरे महायुद्ध स्वतःही दुसऱ्या प्रतिनिधी युद्धाशी जुळते. युक्रेनमध्ये आता ज्याची पुनरावृत्ती होत आहे त्या राफियाच्या सीमावर्ती युद्धाशी दुसऱ्या प्रतिनिधी युद्धाचा संबंध भौगोलिकदृष्ट्या तिसऱ्या हायच्या इस्लामच्या दुसऱ्या प्रहाराशी जोडलेला आहे, जो ७ ऑक्टोबर, २०२३ रोजी सुरू झाला, आणि तो भविष्यवाणीतील चाकांतील चाके दर्शवितो.

१९९९ मध्ये जॉन कॉर्नवेल यांनी लिहिलेले एक पुस्तक प्रकाशित झाले. त्या वेळी जॉन कॉर्नवेल हे इंग्लंडमधील केंब्रिज येथील Jesus College येथे वरिष्ठ संशोधन फेलो होते, तसेच ते पुरस्कारप्राप्त पत्रकार आणि लेखक होते. त्या पुस्तकात दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात राज्य करणाऱ्या रोमच्या पोपाच्या भूमिकेचा विचार करण्यात आला होता. त्या पुस्तकाची सुरुवात भावी पोपाच्या आजोबांपासून होते, जे Pope Pius IX, म्हणजे Pio Nono, यांचे उजवे हात मानले जात. १८४९ मध्ये एका रिपब्लिकन जमावाने व्हॅटिकनच्या परिसरावर हल्ला केला आणि Pope Pius IX यांनी रोम शहरातून पलायन केले. निर्वासित अवस्थेत त्यांनी आपल्या बरोबर ज्याला नेले, तो म्हणजे Eugenio Pacelli यांचा आजोबा होय. Eugenio Pacelli हे Pope Pius IX यांच्या उजव्या हाताच्या माणसाचे नातू होते, आणि नंतर ते Pius XII झाले; Eugenio Pacelli यांच्यावरील त्या पुस्तकाचे नाव होते Hitler’s Pope, The Secret History of Pius XII.

या पुस्तकात कॉर्नवेल यांनी पूर्वी कार्डिनल यूजेनिओ पाचेली असलेले पोप पायस बारावे यांना दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात नाझी राजवटीकडून यहुद्यांवर होत असलेल्या छळाची कितपत जाणीव होती आणि त्यांनी त्यास कसा प्रतिसाद दिला, याचा शोध घेतला आहे. ते हे दाखवून देतात की, होलोकॉस्टचा निषेध करण्याबाबत पायस बारावे यांची सार्वजनिक मौनवृत्ती आणि कृतीचा अभाव यांनी युद्धकाळातील त्यांच्या अनैतिक नेतृत्वाचे दर्शन घडविले.

कॉर्नवेल यांनी पायस बारावा यांच्या पोपपदासाठी ऐतिहासिक संदर्भ दिला आहे, ज्यात त्यांची राजनैतिक पार्श्वभूमी आणि त्या काळातील गुंतागुंतीची राजकीय घडामोडी यांचा समावेश आहे. त्यांनी नाझी जर्मनीशी व्यवहार करण्याबाबत व्हॅटिकनच्या दृष्टिकोनाचे परीक्षण केले आहे. कॉर्नवेल असे निदर्शनास आणतात की पायस बारावा यांनी होलोकॉस्टच्या विरोधात आवाज उठविण्यात आणि छळ सहन करणाऱ्या यहुद्यांच्या वतीने हस्तक्षेप करण्यात अपयश पत्करले, कारण त्यांनी १९३३ मध्ये कार्डिनल असताना हिटलरसह असा एक करार घडवून आणला होता, ज्याने हिटलरच्या कार्याप्रती कॅथलिक अधीनतेचे आश्वासन दिले होते.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

दुसऱ्या महायुद्धानंतर, काही नाझी युद्धगुन्हेगार विविध देशांत, त्यांत दक्षिण अमेरिकेतील अनेक देशांचा समावेश होता, पळून जाऊन न्यायापासून सुटण्यात यशस्वी झाले. त्यांनी पळ काढण्यासाठी आणि दक्षिण अमेरिकेत पोहोचण्यासाठी वापरलेल्या प्रमुख पद्धतींमध्ये पुढील गोष्टींचा समावेश होता:

रॅटलाइन्स: रॅटलाइन्स या गुप्त पलायनमार्गांच्या जाळ्या होत्या, ज्या कॅथोलिक चर्च आणि सहानुभूती दर्शविणाऱ्या गुप्तचर संस्थांसह विविध संघटनांनी नाझी आणि इतर फरार व्यक्तींना युरोपमधून पळून जाण्यास मदत करण्यासाठी उभारल्या होत्या. या मार्गांमध्ये त्यांच्या दक्षिण अमेरिकेसह सुरक्षित आश्रयस्थानांपर्यंतच्या प्रवासास सुलभ करण्यासाठी अनेकदा खोट्या ओळखी, बनावट कागदपत्रे आणि तस्करीच्या जाळ्यांचा वापर केला जात असे.

बनावट कागदपत्रे: अनेक नाझी फरार व्यक्तींनी आपली खरी ओळख लपविण्यासाठी आणि पकड टाळण्यासाठी बनावट पासपोर्ट, व्हिसा आणि इतर प्रवासविषयक कागदपत्रे मिळविली. दक्षिण अमेरिकेत पोहोचण्यापूर्वी त्यांनी या कागदपत्रांचा उपयोग तटस्थ किंवा सहानुभूती दर्शविणाऱ्या देशांतून प्रवास करण्यासाठी केला.

अधिकाऱ्यांचा संगनमत: काही प्रकरणांत, दक्षिण अमेरिकेतील सहानुभूती बाळगणाऱ्या अधिकाऱ्यांनी नाझी फरार व्यक्तींच्या उपस्थितीकडे जाणीवपूर्वक दुर्लक्ष केले किंवा त्यांना पकड टाळण्यात सक्रिय साहाय्य केले. काही सरकारांनी, विशेषतः नाझी विचारसरणीशी सहानुभूती असलेल्या हुकूमशाही शासनप्रणालींनी, या व्यक्तींना आश्रय दिला.

कायदेशीर पळवाटा: काही नाझी युद्धगुन्हेगारांनी दक्षिण अमेरिकेतील देशांमधील कायदेशीर पळवाटा किंवा शिथिल प्रत्यार्पण कायद्यांचा फायदा घेऊन युरोपकडे प्रत्यार्पण टाळले, जिथे त्यांना त्यांच्या गुन्ह्यांसाठी खटल्याला सामोरे जावे लागले असते.

एकूणच, रॅटलाइन्स, बनावट कागदपत्रे, सत्ताधाऱ्यांची संगनमताने दिलेली साथ, आणि कायद्यातील पळवाटा यांच्या संयोगामुळे नाझी युद्धगुन्हेगारांना दक्षिण अमेरिकेत पलायन करता आले आणि द्वितीय महायुद्ध संपल्यानंतर अनेक वर्षे न्यायापासून बचाव करता आला. ChatGPT, March, 2024.